

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **V.Ch.T.**, narozený dne ..., státní příslušnost Vietnamská
socialistická republika
bytem ...
zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**
sídlem Nádražní 2437/2, 301 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 9. 2017, č. j. KRPP-133888-3/ČJ-2017-030022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Advokátu Mgr. et Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., se sídlem Ověnecká 78/33, Praha 7, který byl ustanoven žalobcovým zástupcem pro řízení o kasační stížnosti, se přiznává odměna ve výši 6 163 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byl podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území

České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zajištěn za účelem realizace správního vyhoštění. Doba zajištění byla dle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovena na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

2. V podané **žalobě** žalobce uvedl, že žalovaná vydáním napadeného rozhodnutí porušila ustanovení § 123b zákona o pobytu cizinců ve spojení s ustanovením § 2, 3 a 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Napadené rozhodnutí bylo podle žalobce nesprávně a nedostatečně odůvodněno ve vztahu k možnosti uložení zvláštních opatření za účelem vycestování.
3. Žalobce byl omezen na osobní svobodě a žalovaná měla povinnost hledat jinou možnost řešení, měla povinnost zkoumat možnost uložení zvláštního opatření.
4. Žalobce uvedl, že disponuje dostatečným množstvím finančních prostředků ke složení finanční záruky. Žalovaná k uložení zvláštního opatření nepřistoupila. Pro takový postup nebyly splněny zákonné podmínky, neboť žalovaná podle žalobce své rozhodnutí nedostatečně a nepřesvědčivě odůvodnila. Uvedené důvody stran nepřijetí návrhu na složení finanční záruky žalobce vnímá coby nedostatečné a nepřesvědčivé, jelikož by při zobecnění nemohlo být uloženo zvláštní opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců nikdy v případě cizince, u něhož probíhá řízení o správním vyhoštění podle § 119 a násl. zákona o pobytu cizinců. Úvaha žalované byla podle žalobce založena jen na skutečnosti, pro kterou byl žalobce již postižen v řízení o správním vyhoštění, zejména když žalovaná sama shledala předběžnou možnost uložení zvláštního opatření v důsledku nabídky žalobce.
5. Žalobce žádal soud o vydání rozhodnutí, kterým bude napadené rozhodnutí zrušeno, věc vrácena žalované k dalšímu řízení a žalobci se dále soudním rozhodnutím přizná náhrada nákladů řízení.
6. Žalovaná v návaznosti na výzvu soudu k předložení vyjádření k žalobě pouze soud vyrozuměla o tom, že zajištění žalobce bylo ukončeno.
7. Dne 15. 9. 2017 zdejší soud usnesením č. j. 17A 117/2017-24 řízení o předmětné žalobě zastavil. Důvodem zastavení bylo sdělení žalované o propuštění žalobce ze Zařízení pro zajištění cizinců Balková. Na základě podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 18. 1. 2018 č. j. 1 Azs 337/2017-34 výše uvedené usnesení zrušil, věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení a zavázal soud k meritornímu přezkoumání napadeného rozhodnutí a k rozhodnutí o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.
8. Ze zasláního **správního spisu** soud zjistil následující skutečnosti: Žalobce byl dne 2. 9. 2017 na burze Plzeň, ul. Mezi Stadiony vyzván policejní hlídkou k prokázání své totožnosti. Žalobce předložil průkaz povolení k pobytu vydaný na jméno N.V.L., narozený dne ..., muž, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika. Při zkoumání dokladu bylo zjištěno, že podoba držitele dokladu neodpovídá podobě kontrolované osoby, kdy následnou lustrací bylo zjištěno, že doklad je vedený v pátrání v Schengenském informačním systému II. Žalobce sdělil, že svůj cestovní pas má na ubytovně, tam však policejnímu orgánu opětovně předložil pouze doklady znějící na jméno N.V.L. a dále Plzeňskou kartu na jméno L.T.H. na které fotografie rovněž nesouhlasila s podobou kontrolované osoby. Lustrací daktyloskopických otisků byla zjištěna shoda se záznamem na jméno, datum narození a státní příslušnost, jak jsou uvedeny v návěti rozsudku, a také

skutečnost, že žalobce byl žadatelem o mezinárodní ochranu, azylové řízení však bylo dne 31. 5. 2007 ukončeno s negativním výsledkem a žalobci byl vydán výjezdní příkaz s povinností opustit ČR do 21. 11. 2007.

9. Do protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 2. 9. 2017 žalobce mj. uvedl, že v ČR pobývá nepřetržitě asi od jara 2014. V roce 2008 po skončení řízení o udělení mezinárodní ochrany odjel do Vietnamu, kde byl nepřetržitě do roku 2014. Doklady cizí osoby se prokazoval, protože nemá vlastní (asi před rokem doklady našel v tramvaji a nechal si je, protože se mu to hodilo, prokazoval se s nimi až toho dne policii). Vlastní pas mu sebrali převaděči v Rusku v roce 2014. V ČR nikoho nemá, je svobodný a bezdětný, nesdílí s nikým domácnost. Ve Vietnamu má sestru, u které může bydlet. Žalobce z Vietnamu odcestoval do ČR v roce 2014 za prací. Neučinil nic k legalizaci svého pobytu, protože nevěděl, co má dělat. Žalobce na otázku, zda disponuje finančními prostředky k pobytu na území ČR, následnému vycestování a zaplacení nákladů řízení, sdělil, že peníze má. Finance si obstarává příležitostnou prací kuchaře v restauraci. Konečně prohlásil, že chce vycestovat dobrovolně a nic mu v tom nebrání. Proti obsahu protokolu neměl žalobce jakýchkoli námitek a podepsal jej.
10. Dne 2. 9. 2017 byl žalobcovým krajanem na policii donesen pas žalobce vydaný dne 13. 7. 2017 v Praze. Součástí spisu jsou mj. také rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 12. 4. 2003 na dobu 3 let, trestní příkaz vydaný dne 15. 12. 2004 Okresním soudem v Chebu pro spáchání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 31. 1. 2007 na dobu 10 let.
11. Napadeným rozhodnutím č. j. KRPP-133888-3/ČJ-2017-030022 ze dne 3. 9. 2017 byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Důvodem je správní řízení o vyhoštění žalobce zahájené dne 2. 9. 2017 ve spojení s rizikem, že by žalobce mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že již vícekrát uvedl nepravdivé údaje o své totožnosti. Ve spojení s tímto rizikem žalovaná zhodnotila možné uložení zvláštního opatření jako nepostačující.
12. Soud ve věci rozhodoval bez jednání, neboť účastníci řízení nežádali nařízení ústního jednání a soud jeho nařízení nepovažoval za nezbytné (viz § 172 odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců).
13. **Soud neshledal žalobu důvodnou.**
14. Podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců platí: *Policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jestliže bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
15. Zvláštními opatřeními za účelem vycestování se v souladu s § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců rozumí *a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním*

vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), nebo c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené.

16. **Žalobní námitka** spočívala v eventualitě uložení zvláštních opatření žalobci. Ze samotného znění § 123b odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců se podává, že jsou ukládána *za účelem vycestování* a jejich uložení nesmí být zmařen výkon vyhoštění. Jestliže je tedy z okolností případu zřejmé, že bez současného zajištění cizince by mohlo dojít k tomu, že se cizinec např. stane nedohledatelným, bude pokračovat v protiprávním jednání apod., je uložení zvláštních opatření již z podstaty tohoto institutu vyloučeno, neboť by nemohlo být dosaženo žádoucího účinku. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016-38, k otázce zvláštních opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců mimo jiné konstatoval: „[...] cílem právní úpravy zvláštních opatření za účelem vycestování je snaha o minimalizaci omezování osobní svobody v případě zajištění cizinců za účelem vyhoštění [...] Uložení zvláštního opatření musí proto být upřednostněno před zajištěním cizince, nicméně pouze pokud lze předpokládat, že cizinec bude schopen splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření, a zároveň neexistuje důvodná obava, že by byl uložení zvláštního opatření ohrožen výkon správního vyhoštění. [...] Volba mírnějších opatření než je zajištění cizince, mezi něž patří zvláštní opatření za účelem vycestování cizince, je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při realizaci tohoto opatření a že neexistuje důvodná obava, že se bude vyhýbat případnému výkonu správního vyhoštění. Pokud zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění mařit, nelze dle § 123b odst. 3 zákona o pobytu cizinců přistoupit ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince. [...] je nutno vždy zvážit osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vyhošťovacím řízením, jeho dosavadní chování a respektování veřejnoprávních povinností stanovených Českou republikou nebo jinými státy EU (včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince). Žalovaná musí při svém rozhodování vycházet z konkrétního jednání cizince a posoudit jeho věc v souladu se zásadou individualizace.“
17. V nyní souzené věci žalobce v rámci podání vysvětlení uvedl, že v ČR nemá žádné příbuzné ani blízké. Naproti tomu bylo z jeho minulého jednání zřejmé, že nerespektoval uloženou povinnost vycestovat z území ČR, pobýval na území ČR bez platného dokladu totožnosti a využíval vědomě doklad znějící na jinou totožnost. Žalovaná tedy v odůvodnění napadeného rozhodnutí individuálně posoudila žalobcovu situaci, přihlédla ke všem relevantním skutečnostem a tyto skutečnosti řádně uvedla (v detailech viz odst. 8 a 9 výše a str. 2-6 napadeného rozhodnutí). Uváděná disponibilita dostatečným množstvím finančních prostředků na straně žalobce, včetně ochoty ke složení finanční záruky, nemohla z hlediska posouzení případného uložení zvláštních opatření převážet v žalobcův prospěch, neboť s ohledem na dosavadní žalobcovo jednání ve vztahu ke státním orgánům a předně k právnímu řádu ČR existuje důvodná obava, že by uložení zvláštního opatření byl ohrožen případný výkon správního vyhoštění.
18. Zajištění cizince je vždy velmi závažným zásahem do základních práv, zejména práva na osobní svobodu. Musí tak splňovat přísné požadavky na zákonnost, legitimitu i proporcionalitu, k zajištění lze tedy přistoupit pouze v případě, kdy jiná opatření není možné účinně uložit. Žalovaná dovozovala neúčelnost zvláštních opatření z neoprávněnosti pobytu na území ČR od jara 2014 a z opakovaného maření výkonu

správního rozhodnutí, k čemuž žalobce využíval cestovní doklady cizích osob, jež předkládal jako své vlastní. Žalobce sice uvedl dostatek hotovosti pro složení finanční záruky podle § 123b zákona o pobytu cizinců, leč vzhledem k dosavadnímu jednání žalobce žalovaná nepokládala případnou finanční záruku složenou žalobcem za záruku toho, že z území ČR vycestuje dobrovolně, a nedojde ke zmaření účelů, které sleduje toto zajištění.

19. Lze shrnout, že pro zajištění žalobce dle aplikovaného ustanovení zákona o pobytu cizinců byly splněny všechny zákonné podmínky. Žalovaná se přezkoumatelným způsobem vypořádala s možností uložení zvláštních opatření žalobci i s důvodností zajištění žalobce za účelem realizace správního vyhoštění jako celkem. Zajištění mělo zákonný základ a jednalo se tedy o zásah do práva na osobní svobodu, který ovšem byl v mezích přípustných zásahů do tohoto zaručeného základního lidského práva.
20. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl úspěch v řízení o kasační stížnosti, avšak ve věci samé úspěšný nebyl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Právo na náhradu nákladů řízení by měla žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto ani žalované toto právo nebylo přiznáno.
22. Usnesením ze dne 16. 10. 2017, č. j. 1 Azs 337/2017-16, byl žalobci zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát Mgr. et Bc. Filip Schmidt, LL.M.. Podle § 35 odst. 9 s. ř. s. v takovém případě platí zástupcovy hotové výdaje a odměnu za zastupování advokátem stát. Ustanovený zástupce vyčíslil požadovanou výši odměny sestávající z odměny za jeden úkon právní služby (první porada včetně převzetí a přípravy zastoupení), z náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč/úkon za tento úkon právní služby, z cestovného za cestu z Prahy do Balkové a zpět, z náhrady za promeškaný čas strávený cestou a z příslušné částky daně z přidané hodnoty.
23. Soud uvedenému ustanovenému zástupci přiznává odměnu za zastupování, která sestává z následujících položek: 1) odměna za jeden úkon právní služby v plné výši, kterým se rozumí první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, tj. podle § 11 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů 3 100 Kč; 2) náhrada hotových výdajů v souvislosti s tímto úkonem právní služby, tj. podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu 300 Kč/úkon, celkem 300 Kč; 3) náhrada cestovních výdajů podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu za cestu osobním vozidlem Renault Megane, reg. zn. ..., z Prahy do Balkové a zpět za účelem porady s klientem – základní náhrada za použití vozidla podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“) činí 718 Kč (tj. 184 km x 3,90 Kč/km) a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu podle § 158 odst. 3 zákoníku práce a § 4 písm. a) vyhlášky č. 440/2016 Sb. činí 375 Kč (tj. 6,9 l/100km x 29,50 Kč/l x 1,84), celkem tedy 1093 Kč; 4) náhrada za promeškaný čas strávený cestou z Prahy do Balkové a zpět podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu činí 600 Kč; 5) částka daně z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny a

z náhrad odvést, ve výši 1 070 Kč. Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí **6 163 Kč**. Předmětná částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 13. června 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně